

[Boligministeren]

– manglende egeninteresse i at holde boligudgifterne nede. Dette gælder især inden for boligydelsen, hvor hovedparten af støttemodtagerne får en lejestigning dækket fuldt ud. Det medfører, at støttemodtageren ingen interesse har i at klage over lejestigninger, samt at støttemodtageren ved boligskitf alene vurderer boligens kvalitet uden hensyntagen til huslejens størrelse.

24. Ved overvejelser om eventuelle omlægninger i boligstøtten må der arbejdes på to niveauer.

På det første niveau må det overvejes, hvorvidt det er muligt at gennemføre en regelsanering, så boligstøttelovgivningen i højere grad bliver forståelig for støttemodtagerne og lettere at administrere for kommunerne. Boligministeren har i foråret 1989 nedsat en arbejdsgruppe, som inden 1. april 1990 skal fremkomme med forslag til forenklinger af lovgivningen. I arbejdsgruppen deltager ud over Boligministeriet, Socialministeriet og de økonomiske ministerier også kommunerne, Boligselskabernes Landsforening samt flere organisationer på området.

På det andet niveau må der arbejdes med at tilvejebringe sådanne tilpasninger i boligstøttelovgivningen, at der sker en endog meget hurtig og kraftig opbremsning i den indbyggede opdrift i udgifterne her. Regeringen sigter i denne forbindelse især imod ændringer, hvorved boligstøttemodtagernes adfærd kan påvirkes i retning af større omkostningsbevidsthed. Dette kan f. eks. ske ved at øge beboernes egeninteresse i at holde boligudgifterne nede igennem krav om, at beboerne altid selv skal betale en vis andel af huslejen eller et vist passende minimumsbeløb osv. Endvidere må det overvejes, hvilke boligudgifter der med rimelighed kan siges at være berettigede til støtte.

I det omfang det lykkes at opnå en større mobilitet i boligmassen, vil det være lettere for støttemodtagerne gennem tilpasning af deres boligforbrug at udvise den ønskede omkostningsbevidsthed.

Øget vedligeholdelse - forebyggende byfornyelse

25. Det er som nævnt et vigtigt mål for regeringen, at der sker en betydelig forøgelse af vedligeholdelsesindsatsen i den bestående boligmasse, ikke mindst i udlejningsbestanden, hvorved fremkomsten af tungere byfornyelsesbehov i en vis udstrækning kan forebygges.

Det er regeringens opfattelse, at den forøgede vedligeholdelses- og forbedringsaktivitet bør finansieres ved midler, som fremskaffes uden om de offentlige budgetter. Dette kan ske ved gradvise og begrænsede huslejeforhøjelser i form af øgede hensættelser i de boliger i såvel den almennyttige sektor som den private udlejningssektor, der har et uforholdsmæssig lavt huslejeniveau. Hensættelserne kan for de almennyttige boliger alene ske til Landsbyggefonden, for de private udlejningsejendomme enten i Grundejernes Investeringsfond eller i de enkelte ejendomme, bla. på baggrund af tanker om en øget indsigt med disse midlers anvendelse fra lejerne. Igennem de begrænsede huslejeforhøjelser sikres også øget mobilitet i og en mere fleksibel udnyttelse af den eksisterende boligbestand.

Hvis de øgede hensættelser bruges til at finansiere de løbende ydelser på lån optaget til finansiering af vedligeholdelses- og forbedringsaktiviteter, vil selv forholdsvis begrænsede hensættelser (huslejeforhøjelser) kunne finansiere ganske omfattende investeringer.

26. For den almennyttige sektor forestiller regeringen sig en forhøjelse over en 4-årig periode af de pligtmæssige bidrag til Landsbyggefonden til bl.a. byggeskadeudbedring, lejlighedsopdeling, opretning og miljøforbedring.

27. For de private udlejningsejendomme foreslås tilsvarende, at der gennemføres lejeforhøjelser fra 1. januar 1991 og de følgende 3 år. Det skal sikres, at midlerne går til vedligeholdelse m.v. med henblik på at forebygge byfornyelse.

Beboerne skal efter såvel lejeloven som boligreguleringsloven have øget indseende med anvendelsen af både disse midler og de midler, der efter de gældende love afsættes til vedligeholdelse og forbedring.

28. For at lempe huslejeforhøjelsernes virkning på vanskeligt stillede børnefamiliers økonomi kan det overvejes at bruge en del af de 500 mio. kr., som regeringen overvejer at bruge til at forbedre børnefamiliernes vilkår, til forbedring af boligsikringen til familier med børn, f.eks. i form af en blidere aftrapningsmodel, der reducerer samspilsproblemet.

Tvangsauktionssituationen

29. På baggrund af Tvangsauktionsudvalgets redegørelse af 12. september 1989 er Boligmini-